

Camre (S):

Som led i regeringens plan for øget beskæftigelse og dæmpning af stigningen i bl. a. boligudgifterne indgår jo også en finanspolitisk stramning af en størrelsesorden på 900 mill. kr. Formålet er først og fremmest en mindske af den generelle købekraft i samfundet og dermed en virkning på betalingsbalancen, og afgifterne bliver på denne måde af direkte betydning for en øget beskæftigelse.

Det er en populær påstand, at højere beskæftigelse kan opnås gennem en generel, bred forøgelse af købekraften, altså højere lønninger og lavere skatter og afgifter. Det er desværre en påstand, som i vores nuværende økonomiske situation er helt uden hold i virkeligheden. En forøgelse af købekraften må have en specifik retning, sådan som det er tilfældet i regeringens beskæftigelsesplan, men samtidig må der på andre områder ske en inddragelse af købekraft.

Det er ikke behageligt, og vi gennemfører ikke disse afgiftsforhøjelser for vores fornøjelses skyld, men fordi vi uden afgiftsforøgelserne må imødesee en prisstigningsudvikling, en forøgelse af betalingsbalanceunderskuddet og dermed en forringelse af beskæftigelsen.

Man kan påpege, at afgifterne ikke alle sammen direkte udgør et valutaværn. Afgiften på elektricitet må dog i høj grad betragtes som en afgift på importerede råstoffer, nemlig på olie og kul, og må altså forventes at virke dæmpende på forbruget af disse råvarer og dermed altså igen på valutaforbruget.

Pantebrevsstempelafgiften og afgiften på udstykning af ejerlejligheder og afgiften på ekspedition af udstykningsager har ikke helt så direkte virkninger, men det må erindres, at den almindelige købekraftsdæmpning virker valutabesparende, fordi importandelen i så at sige alle vores forbrugsmuligheder er høj, og fordi vi i øjeblikket samlet forbruger og investerer mere, end den danske produktion udgør, og gældsætningen i udlandet vil altså blive mindre med disse afgifter end uden dem.

Om elafgiften på 2 øre pr. kilowatttime vil jeg gerne sige, at socialdemokratiet gerne havde set en mere omfattende beskatning af energi, hvis produktion er baseret på olie. Det skyldes, at det er vores ønske også ad beskatningsvejen at dæmpe olieforbruget og give incitament til at investere i energibesparelse, hvad enten det er i form af isolering, anskaffelse af udstyr og maskiner, der bruger mindre

energi, eller i form af mere energiøkonomiske motorer osv. Derfor havde vi hellere set en generel afgift på al olie, der anvendes til fremstilling af energi, hvad enten det så har karakter af varme, elektricitet eller bevægelsesenergi. Her ved ville smerten være blevet mere ligeligt fordelt. Men det har jo desværre ikke været muligt for os at skaffe et politisk flertal for en sådan olieafgift, og vi må derfor nøjes med denne særlige elafgift, som nok desværre i mange borgeres øjne vil fremstå som en for ensidig beskatning af en enkelt energiform.

På den anden side må det fremhæves, at der for hovedparten af det private elforbrug og en del af det erhvervmæssige er muligheder for at spare sig ud af denne afgift. 2 øre pr. kilowatttime er trods alt til at spare ind ved at nedsætte elforbruget med små 10 pct., og heri vil der ligge en for landet som helhed meget værdifuld valutabesparelse. Selv for elopvarmede huse vil der kun blive tale om en fordyrelse af opvarmningsudgiften på en 300-400 kr. om året. For de særlig energiforbrugende erhvervsvirksomheder er der sikret et loft over elafgiften ved 100.000 kr., således at vi ikke får de store og negative virkninger på prisniveauet i eksporten.

Vi har søgt at undgå at afgiftsbelægge de sædvanlige områder, som så ofte har måttet holde for, og altså dels at beskatte meget forsigtigt, som det er tilfældet med elafgiften, dels at beskatte på et område, som jo nok kan bære det, nemlig ved stempelafgiften og ved udstykningsafgifterne, hvor disse afgifter vil være procentvis små i forhold til den omsætning, de er knyttet til.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling af de tre foreliggende lovforslag.

Thorndahl (FP):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg vil beskæftige mig med forslaget til lov om afgift af elektricitet, idet fru Kirsten Jacobsen uden for ordførernes række vil gøre rede for fremskridtspartiets syn på forslagene til lov om ændring af lov om stempelafgift og lov om ændring af lov om afgift for ekspedition af udstykningsager.

Lovforslagene er den finanspolitiske del af det forlig, der blev indgået den 28. februar mellem partier, der repræsenterer et flertal her i folketinget. Jeg finder det meget beklageligt, at man, inden et nyvalgt folketing indkaldes, et